

گزارش برنامه

۲۵مین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در دهی ۶۰ - استکهلم

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) به مناسبت بیست و پنجمین سالگرد کشتار زندانیان سیاسی در دهی شصت، برنامه‌ای روز شنبه ۲۱ سپتامبر ۲۰۱۳ در استکهلم پایتخت کشور سوئد برگزار کرد. در بخش اول این برنامه که از نوع دیگری و بدعت گذاری دیگری بود، یک میزگرد سیاسی با حضور رهبران و کادرهای پنج سازمان و حزب سیاسی چپ؛ ابراهیم علیزاده (حزب کمونیست ایران)، عباس توکل (سازمان فداییان-اقلیت)، حمید تقوایی (حزب کمونیست کارگری)، حسن حسام (سازمان انقلابی کارگران ایران) راه کارگر- کمیته مرکزی و علی صادقی (حزب رنجبران ایران)، برگزار شد. در نیمه دوم برنامه، ترانه سرای نامدار ایران ایرج جنتی عطائی به شعرخوانی پرداخت و هنرمند معترض تبعیدی گیسو شاکری چند آهنگ و ترانه اجرا کرد.

برنامه با گفتاری از شهین پویا تحت عنوان " نه فراموش می‌کنیم و نه می‌بخشیم" آغاز شد و هنرمند کرد فربرز فخاری قطعه زیبایی با سوپرانو اجرا کرد و روپا صادقی، زندانی سیاسی سابق با صدای دلنشینش سرود "ای زندانی" را همراه با آرش که وی را با پیانو همراهی می‌کرد، اجرا نمود. برنامه، با استقبال گرم نزدیک به چهارصد تن از تبعیدیان ایرانی که از کشورهای سوئد، آلمان، دانمارک، فنلاند و نروژ آمده بودند، مواجه شد. اداره میزگرد را احمد موسوی، زندانی سیاسی سابق و نویسنده کتاب خاطرات زندان " شب بخیر رفیق" به عهده داشت. شهین پویا مجری برنامه بود.

در بخش میزگرد سیاسی، پنج سوال زیر پیش روی مهمانان میزگرد قرار گرفت:

- ۱- آیا یورش خرداد ۶۰ یک اقدام مقطعی و تاکتیکی رژیم در رابطه با مسایل آن دوره بود و یا از ضروریات و مسایل پایه-ای تر و درازمدت تر نشأت می‌گرفت؟ زمینه‌ها و دلایل سیاسی کشتار مخالفان در دهی ۶۰ چه بود؟ جمهوری اسلامی چه اهدافی را از کشتار مخالفان در دهی شصت دنبال می‌کرد؟
- ۲- آیا نیروهای مخالف حکومت می‌توانستند با در پیش گرفتن سیاستهای متفاوتی از این کشتار جلوگیری کنند؟
- ۳- قربانیان اصلی کشتار دهه شصت چه نیروهایی بودند؟
- ۴- کشتار مخالفان چه تأثیری بر فعالیت و حیات سیاسی سازمان‌ها و احزاب سیاسی و جامعه و انقلاب پنجاه و هفت داشت؟
- ۵- چه عواملی باعث می‌شوند مردم و پیشاپیش آنها سازمان‌ها و احزاب سیاسی نتوانند با سرکوب حاکم مقابله کنند؟

در پاسخ به پرسشهای فوق، میهمانان میزگرد، فصل مهمی از تاریخ خونبار ایران را ورق زدند که تا پیش از این بی پاسخ مانده بودند. ویژگی میزگرد و مباحثات آن در این بود که برای نخستین بار رهبران و کادرهای پنج سازمان سیاسی چپ با گرایش‌های متفاوت به اتفاق صفحات مهمی از انقلاب پنجاه و هفت، سرکوبهای دهی شصت، ضرباتی را که جمهوری اسلامی لحظه به لحظه بر دستاوردهای انقلاب و بر جامعه انقلابی ایران و پیکر سازمان‌ها و احزاب سیاسی و نهادهای مردمی شکل گرفته از درون انقلاب وارد کرد، مورد بحث و بررسی موشکافانه قرار دادند. آنها، جنبه‌های قدرت و ضعف مبارزاتی آن دوره را با بهره‌گیری از تجارب شخصی و سازمانی‌شان مورد ارزیابی قرار دادند و به تحلیل توازن نیروها و قوای طبقاتی که با سرکوب لجام گسیخته به نفع ضدانقلاب حاکم بهم خورد، پرداختند.

بجاست در اینجا از میهمانان میزگرد که دعوت ما را برای شرکت در این میزگرد پذیرفتند و همچنین از باران و همراهان برنامه‌های سالگرد استکهلم؛ ایرج جنتی عطائی، گیسو شاکری و همهی آن تبعیدیان دیگری که با عشق و علاقه در برنامه‌های سالگرد در استکهلم شرکت یا با آن همکاری می‌کنند، قدرانی شود.

فیلم میزگرد و تمامی بخشهای برنامه ۲۵مین سالگرد استکهلم در سایت کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) به آدرس زیر موجود است.

<http://kanoon-zendanian.org>

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)- واحد سوئد